

Lundeby skole

Lundeby skole fra J 926

Lundeby skole som er tegnet av arkitekt Sigurd Bentsen ble tatt i bruk i 1926. Skolen fikk ett klasserom, full lærerleilighet, og kjeller tenkt som sløydrom. Tomten ble kjøpt av NS Lundeby Handelsforening og skolen er nå i privat eie, og tjener som bolig. Lundeby ble egentlig ikke regnet som egen krets, men hørte sammen med Melleby under Østre Hærland krets. I utstrekning var denne kretsen desidert den største kretsen i bygda.

Minner fra skoletiden ved Lundeby og Melleby skole Ved Jul-Lars Kvernhusengen

Lundeby skole ble tatt i bruk ved nyttår 1926. Bygningen ble tegnet av arkitekt Sigurd Bentsen. Første lærer ved skolen var Tora Lintho, senere Kvernhusengen. Hun kom fra Båstad og ble ansatt som lærerinne ved Lundeby skole i 1923. Hun var i stillingen frem til 1964. Lundeby skole var en fådelt skole i Melleby

skolekrets. Noen år før krigen, begynte elevene på skolen og gikk alle sju årene på Lundeby skole. Senere ble det til at det bare var småskole på denne skolen.

Tora Kvernhusengen var ansatt som lærerinne, og hun var stolt av denne tittelen. På skolen ble hun bare kalt lærerinna, eller «l'ærinna» på

hærlandsk med trykk på første stavelse. Jeg levde mine første barneår på Lundeby skole i Hærland. Min mor, Tora Kvernhusengen, var altså lærerinne der. Vi hadde leilighet på skolen. Den bestod av tre rom etter hverandre i første etasje; kjøkken, kammers og stue, og to soverom i andre etasje. I andre etasje var det også vaktmesterleilighet for Kristine og Thorvald Bjerke.

Slik var skolestua

Skolestua var i første etasje. Den var ved siden av vår leilighet og var akkurat så stor som de tre værelsene vi bodde på. Skoleveien for meg var derfor ikke så lang, bare tvers over gangen. Da jeg var 4-5 år, var jeg mye med ho mor på skolen, og da jeg var 6 år, fikk jeg lov til å begynne på skolen på ordentlig. Ho mor ordnet det sånn. Det var i 1949. Da hadde jeg allerede gått 1. klasse en gang før. Jeg kunne da lese og skrive. Å lese hadde jeg lært meg på jøtulovnen på kammerset. Der stod det:

EG GREV NED MIN ELD SENT OM KVELD

NAAR DAGEN ER SLUT

GUD GJE MIN ELD ALDER SLUKNA UT

(fra Håvamål)

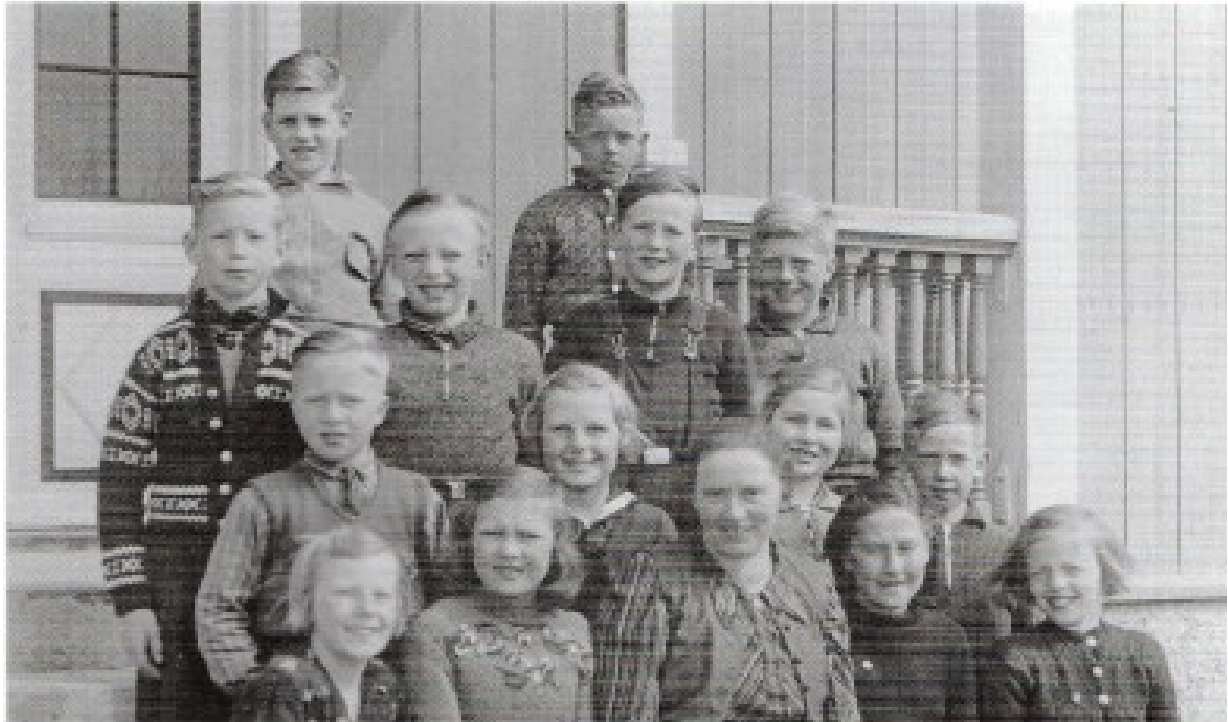
Klasserommet var stort og pent syntes jeg, og så lukta det skole der. Vi kom inn døra ganske langt framme. Rett på innsida av døra på venstre hånd stod ovnen, en stor, rund, høy ovn som det ble fyrte med bjørkeved i. Det var han Thorvald (Bjerke) som ordnet med fyringa. Om vinteren ble det satt et stort skjerm Brett foran ovnen slik at ikke de som satt nærmest, skulle bli helt stekt. Når vi kom inn etter friminutta, ble luer, votter, støvler og sokker lagt på gulvet ved ovnen eller hengt på skjerm Brettet. Det ble en spesiell lukt av denne klestørkinga. Jeg syntes det lukta godt.

På samme langvegg som ovnen, sto et stort skap med skyvedører. Det ble brukt til å oppbevare forskjellig materiell, alt fra fysikkutstyr til blekkhus. Blekkhusa sto i ei trekasse og ble delt ut og samlet inn av «ordensmann» hver dag. Trepennala våre ble også samlet inn hver dag og oppbevart der. Det var seks skaprom i det store skapet, tre oppe og tre nede. I skaprommet øverst til høyre var det skolebibliotek. Derfra

kunne vi låne med bøker hjem. Etter hvert ble dette rommet for lite, og vi fikk et eget stort skap for skolebiblioteket ved siden av kateteret.

På nordveggen var det et stort vindu. På østveggen var det tre vinduer. Alle hadde svære rullegardiner, påbud fra krigen.

På sørveggen var det en forhøyning (en pæll) som kateteret stod på. Bak kateteret stod kateterstolen. Det var en stor stol med høy ryggstøtte. Det var stas å få låne den. Bak kateteret var ei svart tavle. Den ble svartmalt hver sommerferie med «tavlemaling». Over tavla, rett bak der lærerinna tronte på stolen sin, hang det et flott bilde. Det fremstilte Jesus som velsignet de små barna. Det hang der i alle år det var skole på Lundeby. Bildet ble tatt med til Hærland skole da den ble tatt i bruk i 1967. Håper det er blitt tatt vare på. Det er jo et klenodium. Mange er de som har gått på Lundeby skole som minnes det bildet med glede.

Lundeby skole 1938

1. rekke fra v.: Signe Borgås, Ragnhild Evensen, Tora Kverhnutengen, Solveig Johansen, Åse Ås
2. rekke fra v.: Torbjørn Stensrud, Emilie Vister, Ragnild Kverhnutengen, Halvard Lintno
3. rekke fra v.: Torbjørn Lundeby, Magne Ås, Henning Borgås, Johan Holta.

Bakerst: Kjell Undrum og Roger Lundeby

Fådelte skole

Som tidligere nevnt var det fådelte skole på Lundeby da jeg gikk der. 1. til 4. - klasse gikk på Lundeby, og 5 til 7 på Melleby. Vi gikk annenhver dag på skolen, også på lørdag selvfølgelig og 2. klasse gikk sammen og 3. og 4. Dette kunne variere fra år til år. Da vi flyttet fra Lundeby skole i 1953, ble vår leilighet gjort om til nytt klasserom. Da ble det også ansatt en lærer til ved skolen. Vi satt ved dobbeltpulter. Pultplata sto litt på skrå, og sitteplassen var en del av pulten. Midt på plata var en fordykning til blekkhuset. Fotplata ble olja/lakka hver sommerferie. Den var så blank og fin når vi begynte om høsten. I den klassen jeg gikk, var det seks elever, fem gutter og ei jente. Jeg syntes det var veldig moro på skolen, og det tror jeg alle de andre gjorde også. Disiplinproblemer var et ukjent begrep. Alle hadde stor respekt for lærerinnen, enda så snill ho var. Jeg kan heller ikke huske noe om mobbing. Alle var venner, og alle holdt sammen. Jeg husker lite av selve undervisningen, annet enn at lærerinnen var så flink til å fortelle. Hun diktet historier, ofte med et moralsk pedagogisk

innhold, og vi lyttet med store øyne og åpne ører; «Fortell mer'a»! Ofte hadde fortellingen fortsettelse, og avbruddet kom alltid da det var som mest spennende. Da måtte vi vente to dager for å få høre fortsettelsen, men så hadde vi jo noe å glede oss til.

Spesialundervisning var det ikke, men lærerinnen tok seg tid til å hjelpe der det trengtes. Noen kunne få veldig mye hjelp. Det var litt stas når lærerinnen tok med seg kateterstolen og satte seg ved siden av en elev. Der kunne hun bli lenge. Spesialundervisning på ypperste nivå spør du meg .

Friminutt og leik

Det var flott med friminutt. Det fikk vi når det passet. Men vi hadde i alle fall ei lang pause midt på dagen. Alle hadde med matpakke, til og med jeg, enda jeg bodde på skolen. De fleste hadde mjølkeflaske. Dersom noen hadde glemt mat, ordna lærerinnen med det. På gangen sto et drikkeapparat. Det var en vannbeholder formet som en stor kasserolle som rommet ca. 10 liter. Beholderen sto litt høyt. Vi dro i ei snor, og vannet sprutet opp fra en tut lavere enn

beholderen. Under var en dunk som samlet spillvann. Finnes denne innretningen noe sted? Jeg husker også at vi fikk tran på skolen.

I friminutta leika vi. Gutter og jenter var sammen i all slags leik. Vi slo mye ball. Noen slo så langt at ballen for over skju!taket og ned i potetåkeren hans Thorvald. Da måtte vi leite etter ballen til vi fant den. En annen leik var å «dilke» eller jeppe pinne som vi sa. Jentene dreiv mye og kasta veggball. Det var ikke vi gutta så flinke til. Vi brukte mange sangleiker som; «bro bro brille», «slå på ring», «ut å søke tjeneste». Andre leiker var «3 mann i vind», «sisten», «hauk og due», «svibrent», »boksen går», «titten på hjørnet», «råttent egg» og «sylvetøykrukka».

I enden av skoleplassen sto det et uthus. Det inneholdt vedskjul og to doer, guttedo mot vest og jentedo mot øst. Dokammeret ble tømt om våren en gang i året Da kom han Johan Enga med hest og møkkakjerre og gjorde den jobben. En ordentlig møkkajobb syntes vi, men han Johan var glad for møkka. Han sa at han brukte den på potetåkeren. Det ble så store poteter. «De største i Hærland».

Ved nordsiden av uthuset sto et svært grantre. Tre barn måtte til for å nå rundt. Noen ganger klatret vi i det enda vi ikke fikk lov. Treet står der den dag i dag. Hver sommer kom en gjeng med «kærær» og kappet skoleveden. De brukte bensinmotor som smalt .Det likte jeg ikke og holdt meg langt unna der det foregikk. Rundt skolegården sto mange svære bjørketrær. Mange var flotte å klatre i. De er borte nå. Rett utenfor bygningen i sør, på den andre siden av skoleplassen, sto flaggstanga. Det var svært høytidelig når flagget ble heist. Noen ganger ble det heist på halv stang når en av innbyggerne i grenda var død. Det var skikken det. Det ble også lagt granbar i veien utenfor skolen når båren ble ført til kirken. Da sto vi barna andektige ved gjerdet og så på når båra ble ført forbi.

Vinteraktiviteter

Om vinteren hoppa vi på ski i Liene, et hamneområde med et lite fjell like ved skolen. Der var det løyper og skibakker på kryss og tvers. Når det var fint skivær, tror jeg lærerinna lot oss få ekstra langt friminutt. Men når hun sto på brinken ved bekken og klappet i hendene og

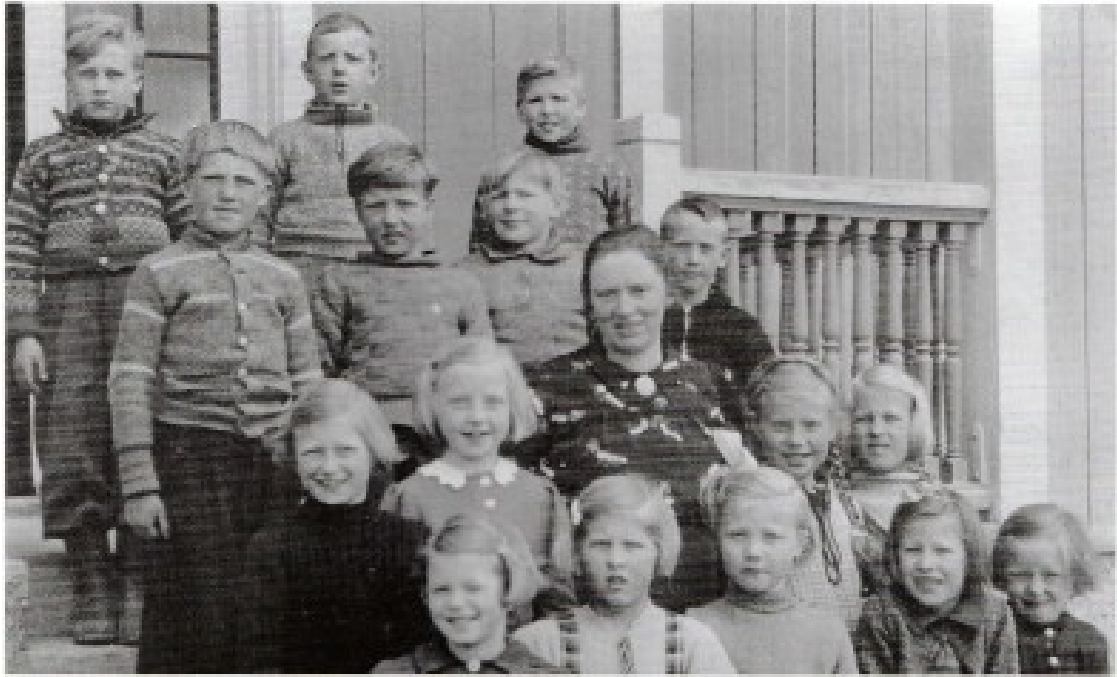
ropte «Ko-o-o-m i-i-in !» - var det om å gjøre å skynde seg opp på toppen for å få et ekstra hopp. Unnarennet og sletta endte i en bekk. Vi bygde snøbru på isen over den og kunne da kjøre helt opp til skolen. Det hendte at isen gikk opp, og så kunne vi risikere å kjøre i bekken. Jeg husker en gang det skjedde. Da måtte lærerinna finne noen tørre klær til han det gjald.t Hans egne måtte tørkes ved ovnen. Vi kjørte også spark i Liahellinga om vinteren. Vi fikk lov til det i friminutta.

Morgenandakt og salmesang

Hver skoledag ble innledet med salmesang og lesing av et andaktsstykke fra *Barnas morgenandakt* av Joelsson. Så ba vi Fadervår. Salmer vi brukte mye var «Lover Herren», «Kjærlighet fra Gud», «Alltid freidig», «Kom til den hvitmalte kirke». Landstads reviderte salmebok og Mads Berg sangbok fikk vi utdelt til odel og eie. Disse bøkene var stemplet Eidsberg skolestyre, og vi tok det som et tegn på at det var en gave fra dem. Bøkene ble behandlet med respekt. Alle andre lærebøker ble levert inn når vi var ferdige med dem. ABC-boka fikk vi forresten også. Den het «Lesebok for 1. skoleår» av Hans Bergersen.

Storskole på Melleby

Da vi var ferdige med 4. klasse, måtte vi til Melleby skole på storskolen som vi sa. Melleby skole hadde to klasserom i første etasje og leilighet for lærere i andre etasje. Der bodde Einar Bråthe med familie og Anna Agersborg som var enslig. Vi fra Lundebykroken syklet eller sparket til skolen. Det var ca 4 km. Vi var som regel i følge. Trafikk var det lite av, men skoleveien bød på andre farer, så det var trygt å være flere. På «Tangenmåsan» bodde nemlig ho Anna Wilson. Ho hadde kuer og okser. De gikk løse, og ofte var de ute i veien. Dersom de store oksene var ute i veien, torde vi ikke å sykle forbi. Da ropte vi så høyt vi kunne, og så kom ho Anna og lokket på dyra. Og de firbente adlød. Ho Anna lokket på amerikansk, for ho hadde bodd i Amerika i flere år. Vi var litt redde for henne også, for ho hadde revolver, het det seg. Litt lenger borte, ved Svenneby, stod ei sag Den ble drevet av en stor bensinmotor. Om våren, når

Lundeby skole 1943

1. rekke fra v. Gerd Lundeby, Kari Toften Randi Solberg, Ingeborg Trømborg, Inger Ås.
2. rekke fra v.: Else Olafsen, Ragnhild Andresen, Tora Kvernhusengen, Randi Bråthen, Tyra Lindahl.
rekke fra v. Thor Lindahl. Ole Solberg, Åge Wallin, Knut Lintho.
3. rekke fra v.: Kjell Skau, Knut Tøften, Petter Evensen.

saga var i drift, var vi redde for at det skulle smelle høyt i motoren. Det hendte at det sa Tøff - tøff - tøff- BANG! Da tråkka vi på det vi kunne for å komme forbi.

En fantastisk lærer

Einar Bråthe husker jeg som en fantastisk lærer. Han var flink til å undervise, flink til å fortelle, og mest av alt, han viste at han var glad i oss. Han lærte oss å kaste håndball. På Melleby skole var det nemlig mest håndballkasting i friminutta.

Om vinteren fikk vi lov til å kjøre spark i Mellebybakken. Ofte kjørte vi tog. Det kom jo ikke noen biler. Vi svingte bortom hestemøkkflekkene i bakken for å bremse litt på farten. Islaget på veien var knudrete, for de bilene som var, brukte jo kjettinger. Men denne ujevne overflaten gav sparken bare ekstra glid. Vi øvde på å greie friidrettsmerket i høyde, lengde, stor ball, liten ball og 60-meter. Bråthe tok oss med på veien. og tok tida. Han hadde målt opp 60 meter med målband og satt en pinne i veirena i hver ende. Dette foregikk på

dagens EI8 ved gamle Melleby skole. Hvert år var det friidrettsstevne på Mysen. Vi kjempet om vandreskjoldet. Alle var med. Jentene holdt til på Folkenborg skole, mens guttene var på idrettsplassen.

På Melleby skole brukte Bråthe ei bjelle for å ringe inn til timen. Det var ei stor, fin hestebjelle i messing med en flott klang. Den ble tatt med til nye Hærland skole, men er blitt borte. Skal tro om noen vet noe om den?

Undervisning og karakterer

Vi fikk karakterer på skolen. Til hver sommerferie fikk vi med karakterboka hjem med karakterer i lesing, skriving, regning, flid, orden og oppførsel. I storskolen ble det karakterer i andre fag også. Karakterene var særdeles godt, meget godt, godt, nokså godt og lite godt.

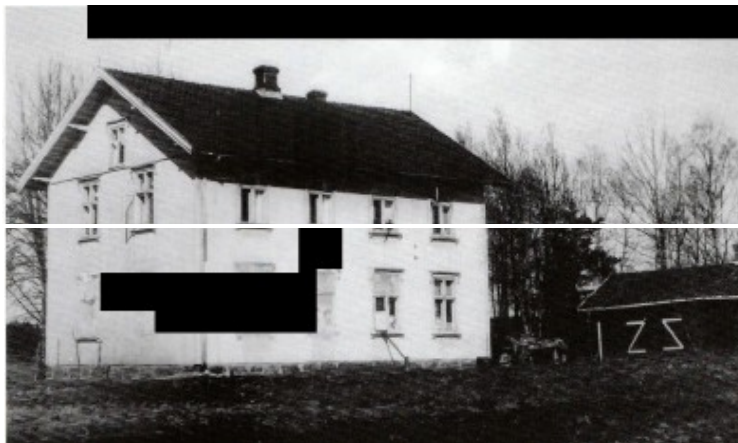
Bråthe brukte tallkarakterer der I var best og 6 dårligst. Han var raus med enerene, men det var også mange flinke elever i klassen, og vi satte vår ære i å kunne leksene våre. Vi pugget katekismetekster og salmevers. Vi lærte huskereglene med byer på Sørlandet, og vi tegnet flotte kart

over fylker og land. Det var stas med fin arbeidsbok.

Utstyr

Av hjelpemidler var det ikke mye, men tidlig på

femtitallet begynte tilbudene å komme. Bråthe lånte filmapparat og filmer og viste for oss. Jeg husker titler som *Hvit sommer om fangstliv på Grønland*, *Valdresfilmen* med Valdres marsjen som bakgrunnsmusikk og

Melleby skole

Melleby skole ble tatt i bruk fra nyttår i 884 for storskolen i Hærland. Småskolen skulle Flo/des på flere forskjellige steder. Bygningen fiadde full lærerleiligfiet og ett rom og kjøkken for lærerinnen. Nye utFius ble bygd i 1933. Etter sentraliseringen ble skolen solgt og er nå i privat eie og tjener som boligfius

underholdningsfilmen *Vepsen Vims*. Den siste kunne selvsagt også kjøres baklengs, og vi syntes det var utrolig morsomt. Det ble tidlig kjøpt inn baloptikon og lysbildeapparat for filmstrips. I tillegg hørte vi en del på skolekastingninga. Plansjene i plansjekassa var mye brukt, særlig plansjene med motiv fra bibelhistorien. Det var en slik plansjekasse både på Lundebby og Melleby skole. Når det var dårlig vær, så vi fikk være inne i friminuttet, fikk vi lov til å gå til plansjekassa og se på de flotte tegningene. For meg var tegningen som forestilte Jesu fristelse den mest uhyggelige jeg kunne tenke meg. Likevel likte jeg å se på den. Det var en slags tiltrekning mot det nifse. Den flotteste var om Jesu oppstandelse. Noen av disse plansjene er fremdeles bevart på Hærland skole.

Av fysikkutstyr husker jeg magnetene og flaska med kvikksølv. Bråthe demonstrerte for oss. Det hendte at det ramlet ei kvikksølvperle på gulvet, og det var ikke alt som da kom tilbake i flaska igjen. Vi hadde også skålvekt og fjærvekt og noen linser. Det var alltid læreren som gjorde forsøka.

Det mest avanserte var beviset på Arkimedes lov. Der viste skålvakta tydelig «En metallkloss nedsenket i vann ble så mye lettere som vekten av det vannet den fortrengte» Eureka! Jeg husker det den dag i dag.

Vi sang mye på skolen. Det var ikke egne sangtimer, men Bråthe lærte oss flesteparten av sangene i Mads Berg. De fleste timene begynte med sang og avsluttet med sang.

Helsestell

Hvert år var det skolebarnundersøkelse. Da kom søster Anna. Hun målte og veide og satte pirquet Hun var litt hardhendt, syntes vi. Hun kunne rispe så det blødde. Jeg har arr etter hennes pirk den dag i dag. Så kom doktor Haugen og lyttet på oss. Vi ble også sendt til Høgli for gjennomlysning, men det var ikke før i 7. klasse etter at vi hadde tatt sprøyta, BCG-vaksine. To ganger i året var det tannlegebesøk Melleby og Lundebby var tildelt tannlege Sverre Røine. Vi tok rutebussen til Mysen. Alle i klassen var innkalt på en gang. Så satt vi der på venteværelset og

snuste inn den litt skremmende tannlegelukta. Alle tenkte på om de måtte trekke eller borre. Etterpå gikk vi på Solstad kafe, tvers over gangen fra tannlegen. Dette var i et hus der Eidsberg Sparebank har bygget sitt i dag.

Engelskkurs

Noen av oss meldte oss på til å ha engelsk. Vi tok buss til Mysen og møtte opp på Indre Østfold Høgre Allmennskole. Jeg er ikke helt sikker på om metodikken som ble praktisert av skolens lektorer passet så godt for 12-13-åringer. Det fine var at vi fikk en dag på Mysen. Etter engelsken måtte vi fordrive tida på egen hånd til bussen gikk. Vi gikk på kafe Norrøna, Solstad eller Parkkafeen. På kjellerkafeen hadde de kulespill. Det kostet 10 øre om gangen. Noen ganger hadde vi fått med penger til skolebrød, 25 øre. De var best hos Torgersen, syntes vi. Om vinteren gikk vi bort til Vestengbakken og så på de store gutta hoppa på ski. Jeg husker jeg så Kjell Knarvik der. Han hadde visst bakkerekorden på 25 meter, ble det sagt.

Skoleturer

Jeg kan huske vi hadde to skoleturer i løpet av barneskoletida. Lundeby skole var på tur til Eidsvollsbygningen. Det kunne være i 1950. Siste året på Lundeby hadde vi tur med D.S. Turisten. Vi tok tog til Halden, buss til Tistedalen, Turisten til Ørje og buss hjem. Jeg husker det fremdeles som en flott tur. Hvert år i småskolen hadde vi utflukt til Holtet, en gammel husmannsplass inne ved Borgåsen i Hærland. Her var det ei fin grasslette. Vi hadde med maten vår, og der leika vi «slå ball» og «boksen går». En morsom leik var slik: Lærerinna satt på en stubbe og var trollmor. Trollmor befalte for eksempel; finn ei skogstjerne med to blomster, finn ei tepperot. Vi var to og to på lag. Det laget som først kom til trollmor med det hun forlangte, fikk poeng. Alle fikk premie. Det var Smørbukk karameller. Nå er hele den fine grassletta gjengrodd med skog. Du finner den ikke dersom du ikke veit om den.

17. mai

17. mai ble feiret på skolen. Den første jeg kan huske må være fra 1947 eller 1948. Alle møtte ved skolen og så var det buss til kirken. Knut Herland kjørte oss med «snutebuss». Deretter var det tilbake til skolen, Lundeby skole. Der var det stor samling. Etter maten var alle med i leiken, voksne som barn. Det var festlig at også de voksne var med.

De løp så fort og slo ballen så langt - når de traff da! Så gikk vi i tog. Vi måtte jo glede de gamle som ikke kunne komme til skolen. Derfor gikk vi om Tveten landhandleri til han Ola Enga på Enga, så til Elgetun og hilste på Theodor og Maren, deretter til Myrvoll og ropte hurra for dagen hos ho Augusta og Anna og Kristian. Det ble en runde på ca 4 km. Og vi sang! «Her kommer vi unge i flokk, flokk, flokk», «Vi ere en nasjon vi med», «17. mai er vi så glad i» og «Ja, vi elsker» selvfølgelig. Disse minnene står for meg som glinsende perler.

Noen år senere kom tradisjonen med felles arrangement på Melleby skole. Da var det fremmøte der. Så gikk vi i tog til Hærland kirke. Ved Herslethkrysset møtte vi toget fra Homstvedt skole .

Etter gudstjenesten gikk vi til Melleby igjen. Der var det spising, leik og konkurranser. En aktivitet var skyting med luftgevær. Det var stas. En gang ble jeg skytterkonge i min klasse. Flaks! Det er første og siste gang jeg har vunnet noe i skyting, for det kan jeg ikke noe med.

Melleby skole, 1.-3. klasse 1941/42

1. rekke fra v. Signe Engen, Ase Wallin, Per Bråthe, Reidun Herland, Lilleba Andersen
2. rekke fra v. Hjørdis Kopperud, Ragnhild Holteberg, Anne Berger, lærerinne frøken Agersborg, Astri Solberg, Inger Wallin, Birgit Wallin.
3. rekke fra v. Bjørg Opsahl, Agnes Frogner Johanne Berger Astrid Løken, Laila Tøgersen, Jorun Revhaug, Sigrun Ødegård
4. rekke fra v. Alf Frogner, Edvart Berger. Paul Østby, Håkon Larsen, Arne Nygård, Hems Haugerud, Alf Hansen, Johan Røen.

Et krigsminne

Under krigen hang det på Lundeby skole et bilde av Vidkun Quisling i klasserommet. Ofte ble bildet snudd av noen av de store. Lærerinna torde ikke annet enn å be den som hadde snudd bildet, om å snu det tilbake. Det kunne komme inspeksjon. Da krigen var slutt, kom noen ungdommer til skolen og spurte om å få låne bildet. Lærerinna lot dem få lov til det. Dagen etter kom de tilbake med ramma. De hadde brukt bildet til å skyte på blink. Storskolen hadde sløyd og håndarbeid en gang i året. Det var rett etter skolestart fra midten av august og fire uker. Da ble skolestua på Melleby ryddet og sløydbenker satt inn. De sto på lager i uthuset. Jentene hadde håndarbeid i tilsvarende periode. Det var på Lundeby skole eller i småskolestua på Melleby. Ting vi lagde på sløyden var spekefjøl, skammel, hylle, brevordner, fuglekasse, bærkasse, balltre, støvel-

knekt og papirkurv. Skammelen har jeg den dag i dag. Hva jentene lagde, vet jeg ikke så mye om, men de lærte i alle fall å strikke og å sy på maskin.

Om frimerker, skolehage og orientering

Bråthe var en ivrig filatelist, og han lærte oss mye om frimerker, noe som har fulgt meg hele livet. Han ivret også for skolekjøkkenhage. Jeg har faktisk et diplom utskrevet av ham for godt utført arbeid i skolehagen. Han lærte oss også de første elementære ferdigheter i orientering. Vi hadde o-løp i Melleby skauen. Det var et trygt område med veier på alle kanter. Det kunne komme godt med når en bommet som verst på postene. Skolekjøkken hadde vi ikke, men jentene i 7. klasse var noen ganger på Mysen skole og hadde skolekjøkken der.

Juletefest

Hver jul var det juletefest på skolen. Det var læreren som stod for den. Det var enkelt program; gang rundt juletreet med alle de kjente julesangene og mange vers, runde etter runde - flott! Det var spising av medbrakt mat og drikke. Noen ganger var det kakao. Så var det leiking «Tyven tyven», «Reven rasker over isen», «Til seters», «7 vakre jenter i en ring», nisse og poser til slutt. Posene var ordnet hos Peder Aasrud på Fram. En pose inneholdt både eple, appelsin og diverse smågodt.

Mammafest

På Lundeby skole hadde vi mammafest. Det var helst om våren. Da var det underholdning av elevene med sang, opplesning og sketsjer. I tredje klasse var «Prinsesse Vi likke» obligatorisk. Det var ikke vanlig med foreldremøter. Lærerne

kjente bygda og hjemmene så godt, så var det noe, ble det tatt opp med direkte kontakt med en gang.

Når jeg ser tilbake på årene i folkeskolen henholdsvis på Lundeby og Melleby skole, så har jeg bare gode minner. Forresten alt var ikke bare solskinn. Vi opplevde både sykdom og død i klassen. Han Thor som måtte på tuberkulosesanatorium og var borte i nesten to år. Og vesle Grete som fikk kreft og døde bare 10 år gamle glemmer jeg aldri. Jeg minnes de to lærerne mine med glede og ærbødighet og stor takknemlighet for det de gav oss som barn. Både Einar Bråthe og Tora Kvernhusengen ble hedret med Kongens fortjenstmedalje i sølv for sin innsats i Melleby og Lundeby skolekrets i mer enn 40 år. For meg som også har vært lærer i Hærland i 37 år, står de som strålende forbilder.